

Til leder i Senterpartiet m.fl.

SKAL GJENNOMGANGS-BILTRAFIKANTER PÅ FYLKES-, RIKS- OG EUROPAVEI I KRISTIANSAND (FREMDELES) MÅTTE STANSE OG ADMINISTRERE TELEFONISK AVGIFTSBETALING TIL KRISTIANSAND KOMMUNE? EVT. BETALE 750 KR I GEBYR DERSOM IKKE BETALT?

Ja - å dømme etter piggdekkavgift-skilting rundt byen.

(Brevet er langt fra avsluttet der temaet piggavgift er avsluttet.)

-En samferdselssak. Nei. En frihetssak, herunder en kontantbetalingssak; en sak som (i eller evt. tross sin uvanlig klønete utforming) føyer seg uvakkert inn i tvangs-digitaliserings & -overvåkingspolitikken - et globaleliteprosjekt blandt flere. (Ellers driver for tiden et par hundre nyttige idioter i 'rettferdigheten's navn utprøving av 'veipricing' i Trøndelag - det såkalte 'personvern' kan uten videre forutsettes ivareta etter nyere norsk standard; alt annet ville stride mot realintensjonen ved 'veipricing'.) Veien ut av de konkrete klønerier i Kr.sand kan antas bli flere kamera og nasjonalt piggdekkregister (evt. 'piggdekk-kamera'?).

Vedl. henvendelse av 18.12.21 til Statens Vegvesen har (ikke overraskende) avstedkommet ingen tilbakemelding. Imidlertid er tilkommet flere piggavgiftsskilt (E-41 v. Hamresanden - skiltene var der ikke 16.12).

Du kommer E-41 fra Birkeland, passerer Kr.sand lufthavn Kjevik; ved Hamresanden er skiltet 'Piggdekkavgift i Kr.sand - info 200 m.' 'Info'-skilt (vedl) v. YX-stasjon (evt. ytterligere info (i den grad den måtte forekomme) betinger smarttelefon); og noe senere er skiltet 'Gebyrsone for piggdekk'. Skiltregimet gir inntrykk av sammenhengende avgiftssone innenfor skilting samt ingen mulighet for kontant-/kort-betaling (slik mulighet skal dog finnes i Kvadraturen, ca. en mil unna Hamresanden - men det er ikke den veien du skal).

Altså: Kjør eks.vis E-18/E-39, Oslo-Stavanger - på piggdekk (og uten sesong- eller måneds-abonnement), og du kan ta kaffepause på YX-stasjon øst av Kr.sand og studere Kr.sand kommunes gjennomfartskriterier - og evt. snu.

I all enkelhet: **Et slikt skilt- (og stopp-) regime skal ingen som ferdes på fylkes-, riks- og europavei måtte forholde seg til.** (Dertil kommer at kontant-/kort-betaling i gebyrsone(r) må være en reell mulighet der man ferdes - fortrinnsvis med fysisk billett og ikke avgivelse av reg.nr.)

Og: Ingen bør slippe unna med å ha rigget og godkjent et slikt regime.

'Fred er ei det beste', men Sp, dvs. Sp-politikere, må begynne å ville vél så mye som Vest-Kina-representativet i arbeiderpartihøyre og deromkring. Tid for noe annet er der egentlig aldri; men nå er tiden ute. Trygve må bestemme seg for å si sannheten og aldri å akseptere seg bondefanget. (Nei - det er ikke sannheten at 'den beste kandidaten ble tilsatt'. Sannheten er at der aldri var noen seriøs utlysningsprosess, og det vites antagelig ikke hvilke kvalifiserte kandidater som aldri meldte seg, og Trygves virkelighetsfremstilling under henvisning til 'spillereglene' er bare standard rikspolitisk kokelimonke. Og nei; det er ikke statsrådets ansvar om han blir sabotert av embedsverket - blås evt. kjeltringer offentlig.)

(Er der forresten noe i 'spillereglene' som tilsier at Finansministeren ikke innskjerper Sentralbanklovens og Finansavtalelovens galloperende saboterte kontantbetalingsbestemmelser? (Vedl. 4; det siste jeg har registrert.) Hvordan tanker du en batteribil kontant?)

Trygve må altså slutte med kokelimonke og grima må av de øvrige som der er noe

bett i - uten å skåle til hva de demonkratiske 'spillereglene' (med henblikk på departements- og komité-tilhørighet) fordrer at man skal styre unna.

Eller skal Norge (i bredeste forstand) måtte ta inn over seg en siste hilsen fra Bondeopprøret?: "Bondelaget har sagt at de 'skal like å se et Senterparti som ikke leverer i jordbruksoppgjøret'. Vi tror det er naivt og sier at for vår del 'liker vi ikke at bonden står foran våronna uten penger til nødvendig gjødsel. Dette med både finansminister, landbruksminister, forsvarsminister og beredskapsminister fra gård, i regjering og fra Senterpartiet'."

Pr tidlig mars synes fremdeles alt å være ved det vante - dvs. stø kurs utfor stupet; med landbruksministeren (Askim 2. mars; Nationen 4. mars): "-... viktig for meg å være tydelig: Når verdenssituasjonen er slik den er, har vi som nasjon et ansvar for å dyrke korn og matkorn i Norge. Dette, kombinert med at vi nå har ei historisk jordbruksvennlig regjering, bør være en trygghet for dere <bønder> inn i våronna. Jeg legger til grunn at det gjennom forhandlingene til våren legges rammer som legger til rette for at norsk kornproduksjon og norsk selvforsyning styrkes".

Fortsette?

Friskoler skal hindres etablering ('privatskole' er det nye, odiøse navnet); de eksisterende skal økonomisk tynes i likhet med bøndene; skolen i alminnelighet skal preges av pervers kjønnsideologi.

Sp tier eller jatter med - eller handler bort foreldreretten til fritt skolevalg for imaginære sølvpenger og avtakkes med realstatus som dørmatte for marxistene. Mens barna, helt bokstavelig, ledes mot Helvete. Men slikt tilsies vel av 'spillereglene'?

(Det begynner naturligvis lenge før de kjønns- og seksualitetsrelaterte perversitetenes inntog; "In pre-school already, their teachers tell them that dinosaurs lived millions of years ago. At high school they are taught they evolved from apes. On TV they are shown how the big bang formed the universe billions of years ago. For most, biblical creation does no get on their radar." (Tas Walker; Creation 44(2)2022)

I begynnelsen skapte Gud ...; det er det første i Guds bok. "Tvingas vi räkna bort Gud från sammanhanget så återstår bara ren och skär magi.

Men varken Gud eller magi är begrepp som modern naturvetenskap känner sig bekväm med. Ingetdera ryms inom den sekulära vetenskapens ramar. Hur hanterar då modern vetenskap detta uppenbara dilemma? Lösningen är lika enkel som genial: Alt som behövs är tid. Massor av tid. Tid är ett fantastiskt lösningsmedel. Tid löser allt - och i synnerhet magi.

GÖR SÅ HÄR: 1. Ta 1 st magisk skapelsesberättelse där jord av sig själv förvandlas till alla levande varelser. 2. Tillsätt 4 miljarder år. 3. Rör om. Voilå! Magin löstes upp och kan nu rentav kallas vetenskap. Den lilla utspädda dos magi som behövs varje enskild dag blir nämligen så obetydlig att den inte ens märks bland alla de små förändringar som vi, djur och växter genomgår.

För att befästa denna tankebanan återstår nu bara 1. att skapa en tankebyggnad med många fina ord och komplicerade hypoteser och samband. 2. Att proklamera denna med auktoritet, 3. att förklara för tvivlarna att teorin är så svår att förstå att vi måste lägga vår intuition åt sidan och helt enkelt lita på vad forskarna säger. 4. att upprepa den i tid och otid, samt 5. Inte tillåta att den kritiseras." <Noen som får en assosiasjon til CO2-fabelen?>

"Tanken om magi under miljarder år tar vi till fänga därför att den är lögnaktig <2.Kor.10,5> alldeles oavsett om den har ett kristet omslagspapper eller inte. Vi gör det i Jesu namn, för sanningens skull." (Göran Schmidt; Genesis 1/2022))

Og 'spillereglene' tilsier sikkert at bensinen i oljelandet (jadda - med 'grønn' 'bio'-innblanding) bare blir nødt å koste 22 kr. pluss.

Og l2øresstrøm-prisen må bare fortsette å stige og ødelegge i tråd med 'spille-

reglene' til Harlem Brundtland, Solberg, Støre, Merkel og Putin. (-Vis ansvarlighet i lønnskravene, godtfolk.)

3

Og nå er det krig i Europa og viktigere enn noen gang å vise samhold, ikke minst i landets regjering (på nasjonsfiendenes premisser ...; generelt ikke utfordr 'spillereglene' - du vil bli "irettesatt, så latterliggjort og så oversett". Å kanskje lese Bondebladets intervju med generalløytnant Robert Mood (10.03.22)? Vil ikke kunne gi adekvat virkning i partiorganisasjonsboblepolitikkorpset).

Og Statsministeren vil ha flere propellstativer på dei gamle fjell i syningom (jf. Dagsrevyen 8. mars); 'vi må ha mér strøm til erstatning av fossilt i industrien', til den gursegrønne endringen - strøm som (totalt sett) effektivt dreneres dit betalingen er best; "I løpet av den første uken i mars har Norge eksportert 50 prosent mer strøm enn i hele februar". (Erling Marthinsen; document.no 07.03.22)

Og mer om realtilstanden i 'verdens beste, mest demokratiske land' finnes i: D.J.H.; Enn om loven var fulgt og covid ikke et problem?; -Vi tar ikke kontanter; begge kommentar-avisa.no .

"Det lille forsvaret vi har er et 'trip-wire'-forsvar hvis primære funksjon er å utløse artikkel 5 i NATO slik at våre allierte straks vil legge alt annet til side og innfinne seg i tidsnok og i nødvendig omfang", skriver Øystein Steiro 3. mars. Dessuten har vi penger så vi slipper å sulte. Dette går fint.

Skulle deler av statsledelsen tross alt oppleve uforklarlige tilløp til beklæmthet, kan vel status og utveier utredes ved en ad hoc-komite av Sverre Diesen (forsvar), Bjørn Gimming (mat), Anniken Huitfeldt (utenriks) og Espen Barth Eide (leder).

(Og bare sånn i fall Hans Sverre Sjøvold skulle interessere seg: Nei; jeg har ikke tillit til statlige myndigheter - det er jeg effektivt vaksinert mot etter tilsettelse i Forsvaret fra sent -80-tall; fool me once; shame on you. Fool me twice; shame on me. Og nei; jeg er ikke injisert med Pfizers giftsprøyter.)

Etter sent 1990-tall å ha lest oberst Sverre Diesens forunderlige 'militærfaglige' forestillinger (i Norsk Militært Tidsskrift), holdt jeg det meget rimelig å få se forsvarssjef Sverre Diesen. Noe senere leverer forsvarssjef Arne Sollis håndplukkede Diesen Forsvarsstudie 2000. "Opplysningene fra Forsvarsstudien gir en nagende følelse av at Forsvarssjefen nå er i ferd med å slå babyen ut med badevannet. For meg ser det ut som Forsvaret de facto foreslås nedlagt. Dette er ingen reell ny struktur, men en nedleggelsesprosess". (Generalmajor Torkel Hovland; N.M.T. 8&9/-00)

Tidligere Øverstkommanderende i Nord-Norge og direktør for NATOs int.nat. mil. stab, generalløytnant Tønne Huitfeldt skriver (N.M.T. 11/-03 - samme år nasjonal matvareberedskap ble avvirket (under Kjell Magne Bondevik - han som gikk til krig (eller hva han kalte det; jf. Vladimir Putin) mot Jugoslavia og siden dannet Oslosenteret for fred og sånn. Men det var gen.lt. Huitfeldt)): "Jeg kjenner ikke noe eksempel på at land i tilsvarende geo-strategisk beliggenhet som Norge til de grader har åpnet sitt territorium for militær aggresjon som Norge er i ferd med å gjøre med den pågående omleggingen av Forsvaret."

Praktisk unionstilpasning, etter mitt skjønn - eliminer nasjonalforsvar og matvarebuffer; og en dag oppstår situasjonen hvor en gjenstridig (og evt. krigs- og sult-desimert) norsk 'befolkning' (som det kalles) omsider er bragt til fornuft og med lettelse lar seg innlemme i Romerriket alias EU.

Men tilbake til 2003: "Det historisk nye i dagens sikkerhetspolitiske bilde er

at faren for en ny storkrig mellom Europas stater ikke lenger er en mulighet som kan tas alvorlig. Først og fremst skyldes det den politiske og økonomiske integrasjon i Vest-Europa gjennom hele etterkrigstiden. Den gjensidige økonomiske avhengighet mellom de europeiske land er nå så omfattende at en innbyrdes europeisk krig åpenbart ville være helt selvødeleggende for alle parter. Denne utvikling har etter Sovjetunionens fall også kommet til å omfatte Russland, som ikke vil kunne gjenreise et forsvar med supermaktsambisjoner uten først å etablere en moderne økonomi som kan finansiere gjenopprustingen. Dette furusetter imidlertid at russisk økonomi integreres i det samme internasjonale system, med den samme gjensidige avhengighet som resultat og dermed den samme grunnleggende endring i interesseforholdene.

Ettersom den internasjonale økonomi er en direkte konsekvens av teknologiske fremskritt, dvs. av informasjonsteknologien, lar den seg heller ikke snu. Faren for en storkrig innad i det europeiske statssystem er derfor neppe tilstede så langt det er mulig å se og drive forsvarsplanlegging." (Genrealløytnant Sverre Diesen; Hvilket forsvar trenger Norge?; aftenposten.no 22.12.03) Så langt Diesens overordnede analyse; året etter at Stortinget lovstridig (og under en m.v.-post) besluttet Heimevernet de facto avvirket, og HV-ledelsen, straffskyldig, beordret organisasjons-harakiri - i Norge har vi 'tillit' og følger lydig besluttede lovbrudd, så dét går fint.

"Tiden som fange i Sachsenhausen hadde <'Heimevernets far', Mons> Haukeland blant annet brukt til å gjennomtenke hvordan man etter krigen burde bygge opp et norsk lokalforsvar som kunne bli mobilisert og være klart i løpet av timer." "... begynnelsen av 1990-årene... Forsvarsdepartementet fremsatte da forslag om at våpnene skulle innleveres.

Tanken ble blankt avvist av Generalinspektøren, som påpekte at våpen, ammunisjon og utstyr hjemme var å betrakte som selve grunnpilarene i Heimevernets egenart. Hele vitsen med Heimevernet ville rett og slett bli borte dersom det skulle bli vedtatt at våpnene skulle lagres i sentrale lagre". (Karl H.Brox; Heimevernet 50 år; s.29.184)

Lokal-, kontraterror- (nei; med Norges bosetting er dette hinsides politikapasitet) og kupp-forsvar ble altså kuppet tyve år tilbake.

Major John berg (Aftenposten 05.03.16): "Diesen forsvarer kampflykjøpet og forfekter det balanserte forsvaret." "Diesen skriver om anslag mot Norge for å tvinge oss til ettergivenhet, men nevner ikke at fordi økonomien tvinger oss til å samle F-35s tunge støtteapparat på én flystasjon, kan kampflystyrken settes ut av spill i en krigs første time, ved et konsentrert angrep med ballistiske missiler. Amerikanerne ser denne faren.

Diesens utlegninger om et slikt anslag mot landet, er akademisk forbilledlig, og omstendelig, mens Raabye og Johannessen åpenbart ser at det ikke vil ramme oss der vi er sterke, men der vi er svake. Det krever at Norge bygger ut sterke og fleksible landstyrker med stor mobilitet og rask reaksjonsevne, hvilket blant annet betyr stor taktisk helikopterkapasitet. Og det betyr det som synes å fremstå som mest ufyselig i Diesens øyne, et sterkt og best mulig trent Heimevern."

Berg fortsatt (Klassekampen 18.07.17): "Forsvarsdebatt - skal vi komme til saken?"

Forsvarssjef admiral Haakon Bruun-Hanssens siste rapport har utløst debatt, men ikke om realitetene. Debatten spriker som staur, og dermed får spillerne bak dagens planlegging en lett reise. Landmaktutredningen blir et slag i løse luften, og bakspillerne vil kunne fortsette akkurat som de selv vil. Debatten må snart komme til de essensielle spørsmålene, hvorav det viktigste er: Hvor blir pengene av? <Eller som Sverre Diesen sa det i en debatt under Arendalsuka 2019: "-Jeg sa en gang til en statsråd: Det er fullt mulig å bruke 50 milliarder på et forsvar uten å produsere kampkraft". Berg:> Her er noen eksempler:

Forsvaret planlegger at vi skal bli det landet i verden som bruker den største andel av forsvarsbudsjettene på kampfly, på bekostning av alt annet. Ingen de-

batt.

Fregattene våre er et særnorsk, kostbart konsept som blant annet bare har en fjerdedel av den luftvern missilkapasitet som er vanlig på moderne fregatter. Lite debatt.

Et hovedvåpen på fregattene skulle være kostbare helikoptre. Den eldste fregatten, KNM Fridtjof Nansen, har nå seilt i over 11 år, og ennå er det lenge til helikoptrene er klare. Men helikoptrene har kostet penger i 15 år nå! Litt debatt, men ikke mye.

På toppen investerer vi i det maritime overvåkingsflyet P-8 Poseidon, uten å vurdere eksempelvis det langt rimeligere, men topp teknologiske svenske Swordfish.

Selv om vi øker forsvarsbudsjettene til 2 prosent av BNP, vil det ikke bli nok penger til overs til et skikkelig landforsvar. Det er sakens nakne faktum.

Det er heller ikke mye debatt om de aller mest kritiske behovene. Debatten om landforsvaret er blitt en særnorsk affære, fjern fra den internasjonale utviklingen. Igjen et par eksempler:

I utsatte, langstrakte Norge med vår kyst, vårt terreng og vårt veinett burde sterke luftmobile styrker med store helikoptre anses som landforsvarets viktigste kapasitet. Det er bare luftmobile styrker som vil kunne klargjøre for all verden at Norge har kapasitet til i tide å sette inn styrker hvor som helst i landet. Det er knapt noen debatt.

Av samme årsak burde Norge være en ledende småstat på taktiske og mellomstore oppklaringsdroner og lette oppklaringsfly. Vi er nesten jumbo. Knapt noen debatt. <Ang. oppklaring/lokal situasjonsforståelse m.v., tilføy Bjørgulv Braanen; Kl.k. 11.04.17: ...>

"Robert Mood mener antakelsene og forutsetningene i langtidsplanen for forsvaret, som ensidig satser på langtrekkende kapasiteter, neppe slår til. I så fall er planen, sier Mood, en "teoretisk illusjon" uten hold i virkeligheten. Hans alternativ er fire stående, fellesoperative mobile kampgrupper, forankret i landsdekkende kokalkunnskap fra etterretning og kyst- og landheimevern. I dag er det Heimevernet som framstår som den mest framtidsrettede delen av norsk landforsvar, fordi lokal situasjonsforståelse og øyeblikkelig sikring av nøkkelpunkter, infrastruktur og personer blir kritisk viktig i en tidlig fase av krise og konflikt. Han ser Heimevernet som den ledende landmakten, med små og litt større mobile hæravdelinger som støtte. Kanskje er det Hæren som bør innlemmes i Heimevernet og ikke omvendt, spør Mood, som til svar fikk Oslo Militære Samfunds lengste applaus denne vårsesjonen."

Berg igjen.> Her må man se sammenhengen: Et lite land, den svakere part, må være overlegen på oppklaring for å kunne sette inn de riktige styrkene på riktig sted til riktig tidspunkt. Det være seg luftmobile styrker, kystjegere eller oppfølgende styrker med artilleri og panser.

Så lenge debatten fortsetter i nåværende spor, kan planleggingens bakspillere gni seg i hendene. De kan bare ture frem."

Et lærestykke med bred anvendelse (jf. Jan Brøgger; Lederskapskrise og grasrot-revolt - Debatt om den manipulerede grasrot og kampen mellom den demokratiske og den autoritære elite (1975): "Ved å politisere rekrutteringsprosessene til alle lederposisjoner gjør de kort prosess med det umistelige talent, som er nødvendig for at kvalitet, anstendighet og humanitet skal råde."):

Dagen tennstempler var 'en utfordring' og ammunisjonen var et annet sted (og forøvrig kort etter at leder av Totalberedskapskommisjonen, Harald Sunde, avlivet HV-016), så fungerte det i helsevesenet.

(Apropos 016: "For denne bokens del <Olav Bogen og Magnus Håkenstad; Balanse-gang - Forsvarets omstilling etter den kalde krigen; s.286-7> er det relevant å påpeke at nedleggelsen av 016-avdelingene vanskelig kan ses som et omstillings-tiltak i ordinær forstand, selv om de ble "solgt inn" slik fra forsvarsledelsens side. Bakgrunnen for avgjørelsen var uklar og argumentene varierende... fremstod 016-avdelingene som nærmest skreddersydd for det omstilte innsatsfor-

svaret. De hadde kort responstid, var kjent som kompetente, velutrustede og motiverte, og innrettet mot oppgaver som passet godt inn i det "nye" trusselbildet."

"Sunde fremhevet gjerne at nedleggelsen frigjorde 20 millioner til styrking av det øvrige Heimevernet, som i flere år hadde vært på et aktivitetsmessig lavmål. Innsparingen innebar i så fall å vta ressursene vekk fra Heimevernets beste og inntil nylig høyest prioriterte avdelinger – stikk i strid med et av interneffektiviseringens hovedmål. Kildene tyder imidlertid ikke på at nedleggelse av Ol6 ble vurdert som et interneffektiviseringstiltak... Dertil kom at det reservebaserte HV-016 var blant de avdelinger i hele Forsvaret som ga mest operativ uttelling for pengene. Alt i alt fremstår nedleggelsen av Ol6 som en besynderlig affære, og i et omstillingsperspektiv direkte kontraproduktiv, både med tanke på beredskap og bærekraft." Men det var helsevesenet:)

Prof. dr.med. Torleiv Ole Rognum ledet undersøkelsen av de døde etter 22. juli Libya-året. Rognum (Dagens Medisin 30.08.12): "–Det var fagfolkene som mobiliserte under katastrofen. Fagfolk fra hele landet strømmet til, folk fra IT-support stilte opp og trakk kabler hele natten, det samme gjorde folk fra radiologi slik at alt sto ferdig neste morgen. Dette var improvisasjon der en normalt ville ha brukt tre år på å søke om tillatelse."

Rognum fortsatt: "I krisesituasjoner står det gjerne frem ledere som aksepteres av alle i kraft av erfaring, naturlig autoritet og evne til å motivere."

" 22. juli-kommisjonens rapport viser at norsk helsetjeneste fungerer i krise. Akuttmedisinere, kirurger, radiologer og sykepleiere meldte seg til tjeneste midt i ferien. Det oppsto kø av folk som ville hjelpe. Det samme opplevde vi rettsmedisinere som skulle undersøke og identifisere de døde. I øyeblikkelig hjelp-situasjoner reagerer vi ofte på refleks. Vi kan improvisere og utnytte alle ressurser til det ytterste."

"Kan vi lære noe av 22. juli-krisen? Det var ikke styrking av administrasjonen eller byråkratiske "styringsverktøy" som reddet situasjonen, men lederes og medarbeideres evne til å se løsninger. I den daglige rutinen kan slik nytenking og improvisasjon føre til krav om avviksmelding.

Til alt hell var de fleste helsebyråkratene på ferie den 22. juli. Blant annet derfor gikk det så bra. De som strømmet til i ferien sin, var fagfolkene som viste at deres innsats kunne gjøre en forskjell."

"Kanskje er veien ut av hverdagskrisen i helsetjenesten at mer ansvar og myndighet overlates til fagfolk som kjenner idealene og kulturen? Det er ikke sant at en god leder kan lede hvilken som helst virksomhet."

(Av interesse er også at "Av de senere frigitte intervjureferatene fra 22. julikommisjonen fremgår det at både Forsvarsdepartementet, Forsvarsstaben og Forsvarets operative hovedkvarter brukte tid på å komme i inngrep med situasjonen." "Forsvarets bistand ble omfattende, men hovedsakelig improvisert og i liten grad styrt eller iverksatt fra høyere hold." (Bogen og Håkenstad s.298) Jf. 1949-direktivet, 'Plakaten på veggen', hvilket general James Mattis oppfattet som det ultimate eksempel på intensjonsbasert ledelse – han fikk det oversatt til engelsk.)

"Til alt hell var de fleste helsebyråkratene på ferie".

Bogen og Håkenstad (s.297): "En analyse av forberedelsene konkluderer med at den raske deployeringen <til Kreta / Libya mars 2011> var mulig først og fremst grunnet "kollektiv dugnadsånd og motiverte enkeltpersoner"."

""<Nestkommanderende ved skvadronen> hevder bestemt at det var en viktig suksessfaktor for den hurtige deployeringen at den foregikk over en helg. Dette gjorde det mulig å hoppe bukk over flere ledd i Forsvarets eget byråkrati.""

Ikke at Jens Stoltenbergs 583 flytokt over Libya og assosierte regimeskifte er et eksempel til efterfølgelse ... – eller kanskje det er det det er, NATOs Operation Unified Protector? Hvor mye damage får man gjort med 588 flydroppede bomber; Stoltenbergs andel av protector-bistanden ...?

"Tidlig lørdag morgen den 19. mars 2011 ringte telefonen hos Dagfinn Høybråten, Siv Jensen, Erna Solberg og Trine Skei Grande: "Hei, Det er Jonas Gahr Støre." Norges utenriksminister kunne fortelle de andre partilederne at regjeringen i løpet av natten hadde bestemt at Norge skulle bidra med kampfly mot bakkemål i Libya. Han visste at de alle var for bombing, fordi Høyre og Frp lenge hadde krevd militær aksjon fra regjeringen, og fordi lederen for regjeringens sikkerhetspolitiske utvalg og direktør ved Norsk Utenrikspolitisk Institutt, Jan Ege-land, målbar den dominerende holdningen da han med stor iver presset på for en militæraksjon ledet av NATO. Etter at utenriksministeren i tur og orden hadde kontaktet de parlamentariske lederne, var det bekreftet - alle var enige. Beslutningen om at Norge skulle sende F-16-fly til Libya skjedde altså uten et eneste formelt møte i regjeringen, og det var heller ikke noe møte på Stortinget eller i den utvidede utenrikskomiteen. Statsminister Jens Stoltenberg kunne derfor på toppmøtet som Frankrikes president hadde innkalt til i Paris samme dag, informere statslederne om følgende: "Norge sender seks F-16-fly til Libya-operasjonen." Norge hadde altså bestemt seg for å gå til krig, ikke bare hurtig, men uten noe formelt vedtak i regjeringskollegiet. Måten beslutningen skjedde på denne lørdagsformiddagen, var i høyeste grad eiendommelig, men hva den blot-tla primært, var hvor skråsikre politikerne følte seg. Ringerunden var ikke først og fremst et varsel om en ny form for parlamentarisme i mobilens tidsalder, men et uttrykk for en bestemt tenkemåtes suverene makt. Den mest alvorlige beslutningen noen politiker noen gang må fatte, ble tatt uten å blunke. I dagene som fulgte, ga avisenes lederskribenter beslutningen full støtte, og alt tyder på at de gjorde det med samme letthet." (Terje Tvedt; Norske tenkemåter; s.237-8)

"Dette er et sannhetens øyeblikk. Historien vil avsi sin dom over oss på grunnlag av våre handlinger nettopp i disse dagene. Jeg oppfordrer dere alle til å ta del i disse bestrebelsene." (Stoltenberg; Paris 19. mars) Norske F-16 fløy hjem 1. august.

Professor i statsvitenskap, Torbjørn L. Knutsen skriver (i anmeldelse av Heier, Ottosen og Tvedt (red.); Libya - Krigens utholdelige letthet; Dag og Tid 19. 09.19): "Denne boka handler om nasjonale vedtak, internasjonale bindingar og politiske saueflokkar. Ho handlar om politikarar som visste lite om krig og mindre om Libya, og om journalistar som traskar i flokk og gjentek det vesle politikarane seier til dei. Boka handlar òg om ei rørende naiv tru på at alt Noreg leverer av produkt og tenester til den fattige verda, kan definierast som gode gjerningar. Og det sjølv om produkta kjem frå Raufoss ammunisjonsfabrikk."

"Før året var omme, hadde denne krigen drepe Gaddafi og øydelagt Libya. Økonomen var i ferd med å falle saman. Den sosiale ordenen kollapsa. Landet glei inn i borgarkrig. Aksjonane som skulle verne sivilbefolkninga, skapte i staden kaos, naud og bortimot ein halv million interne flykningar. I tillegg var Nord-Afrika destabilisert, og tilhøvet til Russland og Kina prega av meir mistru og djupare fiendskap."

Dag Jørgen Høgetveit

P.S.

Her i Norge er moralen høyere enn andre steder. Her fjernes russiske matvarer fra butikkhyllene - gad vite hvor lenge der fremdeles vil finnes noe av interesse i de samme hyllene.

Fotball på Ekeberg? Ikke russiske/hviterussiske barn.

Kulturhuset Kilden og Kr.sand symfoniorkester holder 2. juni konsert med den russiske pianisten Denis Kozjuchhin - eller det gjør de jo ikke; "Han vil bli

erstattet med en annen pianist." (NTB; intet opplyst om spesielle bindinger som skulle nødvendiggjøre scenenekt.) "-... Det er viktig av vi alle gir et tydelig signal om uretten som nå blir begått i Europa", sier Kildens adm.dir., Harald Furre, tidl. Kr.sand-ordfører som (endog straffskyldig) hang homo-flagget i rådhusrelatert flaggstang.

(Der gives dog, som godt kan være, andre 'signal'; "-Flere russiske studenter i Norge er redde for å bli kastet ut. Kan det bli aktuelt å utvise studenter som en opptrapping av sanksjonene mot Russland? -Nei, sier <statsråd Ola Borten> Moe. -Hvorfor ikke? -Det er regimet i Kreml vi ønsker å ramme. Det russiske folket betrakter vi som våre venner. Å begynne med målrettede tiltak for å ramme vanlige russere i Norge står selvsagt ikke på menyen, sier Moe." (Kl.k. 09. 03.22))

Ellers gjenstår vel for ukrainske mødre og barn å bli introdusert for de nynorske verdiene ved foreningen FRIs medarbeidere i norsk skole, samt forberede seg på at det herostratisk verdensberømte 'Barnevernet', i møte med ukrainsk barneoppdragelse, vil se et veiledningspotensiale.

Vedl.:

1. Brev, D.J.H. til Statens Vegvesen; 18.12.21.

2. Skilt; piggdekkgebyr.

3. Fædrelandsv. 23.10.21; vedr. piggdekkavgift.

4. 'Hvordan betale for DNT-hytte' (alternativ ikke oppgitt); Tur 2022; DNT-SØR. Jf. DNT- (general-)sekretær Andreas Backer (Til Fjells (1944); s.72):

"Her fins ingen jernbane eller bil; hverken landevei, telefon, grammofon eller radio trenger seg inn til den fullstendige stillheten. Fred og ro hviler over hele naturen. Det er Hardangerviddas store gave til hver enkelt av oss."

"Inne i hytta en kveld finner jeg det som jeg har lett etter, en skildring fra Hardangervidda så langt tilbake som i 1910. Det heter her:

"Det er noget særdeles tiltalende i å kunne vandre i en egn hvor man oftest ser vidt til alle kanter, og så er man fremfor alt borte fra den ufrie tilværelse vi alle føler i vårt daglige liv med de mange mennesker rundt omkring. Ta en tur over Vidda og du vil om bare for 3-4 dager føle hvad frihet er.""

5. Red. Serge Halimi; "Institusjonelt misbruk"; Le Monde mars 2022.

'Trådløs'-/internett-tvungen er ikke et spørsmål om 'hvordan få alle med', men om reell menneskelig frihet; fravær av noens nese i dine private anliggender - helsejournaler, strømbruk, korrespondanse (én brevpostsentral, om du ikke har observert det), reiser, betalinger ...; "et allestedsnærværende og verdensomspennende overvåkingssystem i deres egne lommer" (Edward Snowden; Kl.k. 06. 07.21; Snowden:) "Vi snakker om konspirasjonsteorier for å unngå å snakke om konspirasjonspraksis, som ofte er for skremmende, for truende, for gjennomgripende."

Statens Vegvesen
Pb. 1010 Nordre Ål
2605 LILLEHAMMER

VEDR. PIGGDEKKAVGIFT SAMT PARKERING I KRISTIANSAND

1. PIGGDEKKAVGIFT

Jeg kommer 16. des. Rv. 420 sørover fra Lillesand mot E-18. Nær E-18 passeres et halvlukket skilt ang. piggdekkavgift i Kr.sand - straks etter kommer et info-skilt som viser til info-tavle v. YX-stasjon. Tavlens tekst (tavlen har ellers en (kún) smarttelefon-aktiverbar nettadr. og QR-kode; tavlens tekst) har ingen (avgifts-)sone-info. Den informerer om betalingsmuligheter - kun pr mobil tlf.; intet om kontant evt. kort. Løngs E-18 noen km. lengre sørvest, ved Travparken/Dyreparken, passeres skilt som varlser 'gebyrsone piggdekkavgift'.

I sum (etter skilting å dømme): For gjennomfart på europavei beregner Kr.sand kommune en kommunal avgift på 35 kr. som forskuddsvis betales med 'app' eller SMS. Du disponerer og behersker (samt stanser og bruker tid på) betalingsmediet - eller du snur. Eller evt. betaler du 750 kr. i gebyr.

Jeg vil anta man finner det samme løngs Rv. 42 (evt. også Fv. (?) mellom Mosby og Oddernes), gjennomfartsvei Haukeli - Kr.sand korresponderende med E-vei øst-vest. Slik kommunal inngripen i veitrafikken på riks-/europaveinettet har ingen rimelighet. (Meldeplikt til Kr.sand kommune (pr. reg.nr) er forøvrig uttidig, unødvendig innblanding i ens privatsfære.)

For noen uker tilbake har lyktes å 'hale ut av' Kr.sand kommune at der skal finnes en (én) mulighet for kontant-/kort-betaling - i sentrum, Vestre Strandgate "i nærheten av" Kr.sand jernbanestasjon. (Så skal vel kranke, bevegelseshemmede til sentrum før de kan oppsøke sykehuset på Eg?) Dette utgjør naturligvis ingen reell kontant-/kort-mulighet for den som har ærende innom gebyrsone flere km. lengre øst eller vest - så opplyses da heller ikke om muligheten.

2. PARKERING

Parkering i Kr.sand sentrum er blitt teknisk vanskelig. Fra å ha en teknisk robust, vesentlig mer hygiensik (og ikke minst anonym) avgiftsteknologi, er i det senere innfasøt et teknisk labilt, for brukeren krevende, ikke-anonymt kontrollsystem som erfaringsmessig unntaksvis virker.

Parkering under torvet i august ble forsøksvis avsluttet ved en betalings skjerm som etter innledende problemer gikk i lås. Ved annen utgang forkynte papiroppslag at derværende betalingsboks var ute av drift. Park-selskapet opplyser på tlf. samme dag at reg.nr. ikke er registrert - noen dager senere ankommer postfaktura med 70 kr i tilleggsgebyr. Siden er parkert i gateplan.

Sist gang tok ikke skjermen inntastede bokstaver - det kom ingen bokstaver - (av erfaring må man nøye seg med skriftlig kvittering under frontruten pålydende ettellerannet som kanskje ligner litt på aktuelt reg.nr); etter innlagt 20 kontante kr. ber skjermen om å 'vise kort igjen'. Etter noe tid går skjermbil- det tilbake og kvittering lar seg printe. (Så forøvrig forgjeves etter takster.)

Gangen før responderte skjermen upåklagelig - og kom (konsekvent v. flere forsøk) opp med andre bokstaver enn de inntastede.

3. EN SLAGS KONKLUSJON

Vil man idag besøke Kr.sand sentrum (m. piggdekk) blir man først registrert og fakturert for innpassering (kr.sand-politikere vil ha ytterligere 11 'bom'-stasjoner); videre ventes at man skal plundre med telefonisk betaling av piggdekkavgift evt. oppsøke en adresse i V. Strandgate; finne parkering (m. avgift?), betale kontant el. m. kort; før en kan sikte mot bestemmelsesstedet og et møte med gjenstridig p-avgiftsteknologi. Og allesteds skjer en utidig innblanding i ens privatsfære.

Med ønske om fri, uhindret og fortrinnsvis anonym ferdsel

Dag Jørgen Høgetveit

Diverse faksimiler følger:

Kristiansand
kommune

PIGGDEKKGEBYR I KRISTIANSAND KOMMUNE

Last ned EasyPark app for betaling av sesong-, måned-, eller døgngesbyr
Bruk takstgruppe 7030 i EasyPark appen

Priser	Sesong	Kalendermåned	Døgn
Liten bil < 3500 kg	Kr 1.400,-	Kr 450,-	Kr 35,-
Stor bil > 3500 kg	Kr 2.800,-	Kr 900,-	Kr 70,-

Hvis du kjører med piggdekk i gebyrsonen i piggdekkssesongen, uten å ha betalt gebyr, vil du ved kontroll bli ilagt tilleggsgebyr på kr 750,-

kristiansand.kommune.no/pigg

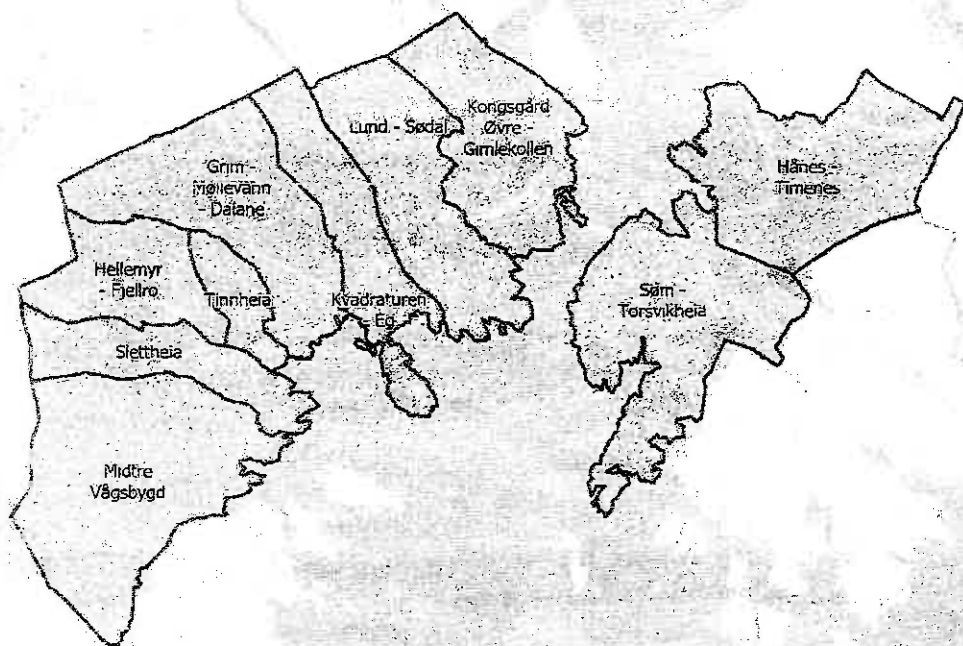
Kjøp doggeplatt med
Tekstmelding (SMS)
Kjøretøy under 3500 kg.
Send følgende melding
7030 (veiforgrupp)
registreringsnummer
til 2410
Kjøretøy over 3500 kg
Send følgende melding
7030 (veiforgrupp)
registreringsnummer
til 2410
Eksempel: 7030VE12345
til 2410

7030

easypark
www.easypark.no

NYHETER. Ble ikke ferdige i tide

Alle som kjører inn i gebyrsonen må betale avgift. KART: KRISTIANSAND KOMMUNE

Piggdekkavgiften utsettes

Det har tatt lenger tid enn planlagt å få på plass piggdekkavgiften i Kristiansand. Dermed kan man kjøre med piggdekk etter 1. november uten å betale for det.

Torsdag ettermiddag gikk Kristiansand kommune ut med at de måtte utsette innføringen av piggdekkavgiften.

– Vi beklager dette, men regner likevel ikke med at så mange blir skuffet over at datoen for innføring av piggdekkgebyret blir flyttet noe framover i tid, sier Stein Erik Watne i en pressemelding.

Han er leder av miljøverneneheten i Kristiansand kommune.

USIKKE DATO

Kristiansand kan ikke innføre avgifter uten videre. De må ha en skiltplan og skiltene må produseres før det kan settes i gang. I tillegg trengs det en sentral godkjenning fra Statens vegvesen.

Ifølge byutviklingsdirektør Ragnar Evensen vil Statens veg-

Innføring av piggdekkavgift har vært en politisk strid denne høsten. Bystyret vedtok til slutt å innføre avgiften som et tiltak mot svevestøv.

FOTO: JACOB J. BUCHARD

vesen ikke si nei til at gebyret blir innført, men man kan ikke sette i gang før skiltene er på plass.

– Vil dere rekke dette før jul?

– Det er det vi håper på, men dette er litt ute av våre hender. Men vi presser på for å få det gjennomført, sier Evensen.

STOR JOBB

Det er 15 veier som fører inn til gebyrsonen. 55 skilt må settes opp,

og det er ikke likegyldig hvor de blir plassert.

– Skiltene må settes opp på steder der det er mulig for bilfører å stoppe og lese informasjonen. Deretter betale gebyret via app eller nettside, eller velge å snu og ikke kjøre inn i sonen, sier Stein Erik Watne i pressemeldingen.

Satsene er fastsatt sentralt og blir slik: 1400 kroner per sesong, 450 kroner i måneden eller 35 kroner per dag. Hvis man kjører med pigger i avgiftssonen uten å ha betalt, må man ut med et gebyr på 750 kroner.

HAR BETALT

Det er allerede en del som har betalt piggdekkgebyret. Kristiansand kommune skriver på sin hjemmeside at disse vil bli kontaktet.

Parkeringsenheten er ansvarlig for kontroll og håndhevelse av gebyret.

TEKST: KJETIL REITE

kjetil.reite@fvn.no

POLITIKK

Pågrepet sikker

Fredag ettermiddag pågrepet politiet to personer i sentrum av Kristiansand. En mann har skuddsikker vest.

KRISTIANSAND

Men det hele startet det. Mellom klokka 05.30 fredag observerte politiet en mann som var skuddsikker vest. Han servert ved Markens skal ha hatt en våpen i hånden.

Politiet ble først varslet av observasjonen rundt klokka 08.30. Det var NRK som først skrev om.

VÆPNET AKSJON

Politiet skal ha hatt oppdrag til å vite at det var en kjenningsnummer ifølge Kjell Upsahl, leder ved Agder politidirektoratet. Samtidig skal mannen involvert i lignende tidligere.

Som følge av man oppdrag, ble det ikke påstopp oppdrag. Først tilgjengelig kapasitet klokka 10.30, kjørte

To pasienter i kreftstudie

To av pasientene med i kreftstudie på Haukeland sykehus døde. En får lindring i behandling.

BERGEN

Det bekrefter klinikk ved Haukeland Universitetssykehus, John-Helge overfor BA.

Hele Watch and en ble stanset i fjor at de foreløpige resultatene Bergen ble kjent.

Formålet med studien gikk mellom 2018 og 2020, var å se om det var en sammenheng med kreft i et område som hadde hatt en høy andel kirurgi. Haukeland sykehus derte i alt 31 pasienter

Hvordan betale for opphold og proviant på en DNT-hytte

Fjell

Via appen

Betaling for opphold og proviant gjøres ved hjelp av en egen app. Last ned appen vår «*DNT hyttebetaling*» før din neste hyttetur og betal direkte fra mobilen. Selv om du ikke har dekning, fungerer appen offline. Trykk «ja» og betal via appen når du får dekning.

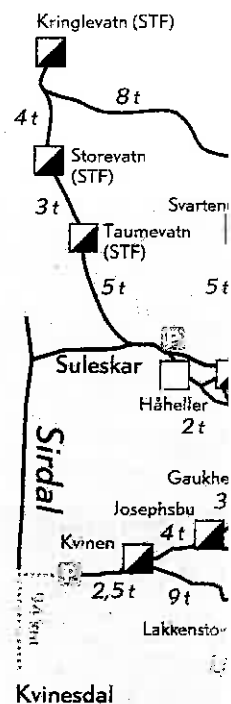
Ved bestilling på forhånd

Ønsker du å være sikker på at du har en seng når du kommer fram til hytta? Bestill og betal overnatting på forhånd! Gå inn på UT.no, søk opp hytta og bestill overnatting. På hyttene er det alltid senger som ikke kan forhåndsbestilles, slik at du kan komme uanmeldt.

Ved forhåndsbestilling skjer betaling av proviant ved hjelp av appen.

Overnatting på våre fjellhytter 2022

	Medlem	Ikke medlem
Hovedmedlem, husstand, honnør	290,-	410,-
Ungdom 13-26 år	150,-	410,-
Barn 4-12 år	GRATIS	210,-
Barn 0-3 år	GRATIS	GRATIS
Dagsbesøk	70,-	90,-
Dagsbesøk familie	80,-	100,-
Hund	130,-	130,-

«Institusjonelt misbruk»

SERGE HALIMI

Digitaliseringen av tilgangen til offentlige tjenester i Frankrike har nå nådd så viktige prosedyrer som å bestille fødsels- og dødsattest, betale skatt og søke om oppholdstillatelse. Tvungen til å bruke internett på disse områdene og mange andre knyttet til dagliglivet (reiser, reservasjoner, banktjenester) krever imidlertid en stor innsats fra de som er minst i stand til det, på grunn av mangel på datautstyr, datakunnskaper eller familie eller venner som kan hjelpe dem. For disse utsatte gruppene opplevs president Emmanuel Macrons start-up-nasjon som å bli sendt i eksil i eget land.

Allerede i de første setningene i rapporten hun har skrevet om datateknologiens økende rolle i forholdet mellom det offentlige og brukerne, setter det franske sivilombudet Claire Hédon tonen: «Til kontorene våre kommer utslitte mennesker, noen ganger desperate, som uttrykker en lettelse over endelig å kunne snakke med noen i kjøtt og blod».¹ Daglig utspiller det seg hjerteskjærende scener som den i Ken Loachs film *Jeg, Daniel Blake*, der en arbeidsløs brite møter et offentlig apparat hvor umenneskeligheten blir forsterket av digitaliserte prosedyrer. 13 millioner franskmenn, én av fem, sliter med å mestre digital teknologi uten at politikerne synes å bry seg om deres eksistens.²

Disse innbyggerne har i stor grad samme profil som de delene av den franske befolkningen som allerede blir skjodesløst behandlet i dagens samfunn: eldre, folk på bygda og i arbeiderklassen, folk uten utdanning, innsatte og utlendinger. Motsatt er ledere, høytlønnede og universitetsutdannede godt utstyrt med datamaskiner, netttilrett og smarttelefoner, og har få problemer med digitaliseringen av det offentlige. Med andre ord, jo mer en person befinner seg i en sosialt usikker posisjon, desto vanskeligere er det for vedkommende å få adgang til sine rettigheter, ytelser og offentlige tjenester. Koronapandemien, som har gjort hjemmekontor, fjernundervisning og virtuelle legetimer (Doctolib) normalt, har økt denne teknologiske marginaliseringen av de mest utsatte delene av den franske befolkningen. Og noen ganger, uten å innse det, utvider politiske partier denne marginaliseringen til

De nye forte

De store fortellingene er døde, lenge lev
På begynnelsen av 1980-tallet ble det hevdet som ga historien en mening og retning, var fortelling aldri har forsvunnet på vei tilbake i overraskend

EVELYNE PIEILLER

Redaksjonsmedlem, franske Le Monde dip

«**V**i trenger igjen å skape en stor fortelling.» På sin Facebook-side siterer Frankrikes president Emmanuel Macron løst og ledig fra et intervju han gjorde med tyske Der Spiegel i 2017.¹ Dette imperativet utbroderte han ytterligere 26. oktober i fjor i sin tale til Frankrikes protestantiske næringslivsledere på den årlige middagen til den protestantiske tenketanken Cercle Charles Gide:

«Våre postmoderne demokratiske samfunn er ikke blitt sekulariserte, men de har forlatt en stor fortelling som var religiøs. Det 20. århundret hadde også andre store fortellinger. Etter den store fortellingen om frigjøring, kom totalitarismenes store fortelling. Vi har tenkt at slutten på totalitarismene innebar slutten på de store fortellingene. [...] Jeg må nå konstatere at vi i fellesskap er nokså uheldige som ikke lenger har noen store fortellinger, for våre landsmenn må nå forholde seg til de små fortellingenes smålighet.»²

Macron er ikke bare god til å gjenta seg selv, han er også moteriktig. For høyrepartiet Les Républicains' kandidat i det kommende presidentvalget, Valérie Pécresse, ønsker også å formulere en «stor nasjonal fortelling» (Les Echos, 11. februar 2022). Og De Grønnes Sandrine Rousseau skal, ifølge Christian Salmon, som har popularisert begrepet *storytelling* i Frankrike,³ ha æren for «å ha fått fram en stor fortelling. En inkluderende, samlende fortelling, [...] som for første gang gir venstresiden en stor fortelling som er troverdig» (Slate, 30. september 2021). Det finnes mange flere eksempler, men la oss simpelthen slå fast at dette nokså vage begrepet er på moten i Frankrike.

For hva gode? Hv hvem? De eksisterer skikker. Se påpeker, d skapen», t som under ne om «d mange tra lit til fund på fornuft og kritisk menneskel nistisk, u konstruksj

Det var en gang en nyliberalisme frigjø all «politikk» og mi en usvikelig moral.

som ikke fi andre. Nei, Med en tellingenes

FORTIDEN! Det måtte sine løfter bevise. «D

... og mange andre knyttet til dagliglivet [reiser, reservasjoner, banktjenester] krever imidlertid en stor innsats fra de som er minst i stand til det, på grunn av mangel på datautstyr, datakunnskaper eller familie eller venner som kan hjelpe dem. For disse utsatte gruppene oppleves president Emmanuel Macrons *start-up-nation* som å bli sendt i eksil i eget land.

Allerede i de første setningene i rapporten hun har skrevet om datateknologiens økende rolle i forholdet mellom det offentlige og brukerne, setter det franske sivilombudet Claire Hédon tonen: «Til kontorene våre kommer utslitte mennesker, noen ganger desperate, som uttrykker en lettelse over endelig å kunne snakke med noen i kjøtt og blod».1 Daglig utspiller det seg hjerteskjærende scener som den i Ken Loachs film *Jeg, Daniel Blake*, der en arbeidsløs brite møter et offentlig apparat hvor umenneskeligheten blir forsterket av digitaliserte prosedyrer. 13 millioner franskmenn, én av fem, sliter med å mestre digital teknologi uten at politikerne synes å bry seg om deres eksistens.2

Disse innbyggerne har i stor grad samme profil som de delene av den franske befolkningen som allerede blir skjodesløst behandlet i dagens samfunn: eldre, folk på bygda og i arbeiderklassen, folk uten utdanning, innsatte og utlendinger. Motsatt er ledere, høytlønnede og universitetsutdannede godt utstyrt med datamaskiner, nettbrett og smarttelefoner, og har få problemer med digitaliseringen av det offentlige. Med andre ord, jo mer en person befinner seg i en sosialt usikker posisjon, desto vanskeligere er det for vedkommende å få adgang til sine rettigheter, ytelser og offentlige tjenester. Koronapandemien, som har gjort hjemmekontor, fjernundervisning og virtuelle legetimer (Doctolib) normalt, har økt denne teknologiske marginaliseringen av de mest utsatte delene av den franske befolkningen. Og noen ganger, uten å innse det, utvider politiske partier denne marginaliseringen til demokratiet. Da De Grønne avholdt en nomineringsprosess for sin presidentkandidat som skulle være «åpen for alle», måtte de som skulle delta «ha en personlig e-post for å motta stemmelenkene, et mobiltelefonnummer for å motta valideringskodene, og et kredittkort for å betale en deltakelsesavgift på to euro».

Hédon konstaterer at «situasjonen blir stadig verre», og påpeker at ingen kan fratras sine rettigheter og ytelser fordi de ikke bruker digital teknologi i sin kommunikasjon med det offentlige. For mange, påpeker hun, er «den tvungne avmaterialiseringen» ikke en forenkling, men «en form for institusjonell mis-handling».

Oversatt av redaksjonen

1 «Dématisation des services publics: trois ans après, où en est-on?», rapport fra Défenseur des droits, 16. februar 2022.

2 Se Julien Brygo, «Travail, famille, wifi», franske Le Monde diplomatique, juni 2020.

De store fortellingene er døde, lenge le
På begynnelsen av 1980-tallet ble det hevd
som ga historien en mening og retning, v
fortelling aldri har forsvunn
på vei tilbake i overrasken

EVELYNE PIELLE

Redaksjonsmedlem, franske Le Monde

«Vi trenger igjen å skape en stor fortelling.» På sin Facebook-side siterer Frankrikes president Emmanuel Macron løst og ledig fra et intervju han gjorde med tyske Der Spiegel i 2017.1

Dette imperativet utbroderte han ytterligere 26. oktober i fjor i sin tale til Frankrikes protestantiske næringslivsledere på den årlige middagen til den protestantiske tenketanken Cercle Charles Gide:

«Våre postmoderne demokratiske samfunn er ikke blitt sekulariserte, men de har forlatt en stor fortelling som var religiøs. Det 20. århundret hadde også andre store fortellinger. Etter den store fortellingen om frigjøring, kom totalitarismenes store fortelling. Vi har tenkt at slutten på totalitarismene innebar slutten på de store fortellingene. [...] Jeg må nå konstatere at vi i fellesskap er nokså uheldige som ikke lenger har noen store fortellinger, for våre landsmenn må nå forholde seg til de små fortellingenes smålighet.»2

Macron er ikke bare god til å gjenta seg selv, han er også moteriktig. For høyrepartiet Les Républicains' kandidat i det kommende presidentvalget, Valérie Pécresse, ønsker også å formulere en «stor nasjonal fortelling» (Les Echos, 11. februar 2022). Og De Grønnes Sandrine Rousseau skal, ifølge Christian Salmon, som har popularisert begrepet *storytelling* i Frankrike,3 ha æren for «å ha fått fram en stor fortelling. En inkluderende, samlende fortelling, [...] som for første gang gir venstresiden en stor fortelling som er troverdig» (Slate, 30. september 2021). Det finnes mange flere eksempler, men la oss simpelthen slå fast at dette nokså vage begrepet er på moten i Frankrike.

DET POSTMODERNE SAMFUNNET

Begrepet spredte seg først på begynnelsen av 1980-tallet med utgangspunkt i filosofen Jean-François Lyotards bok *La condition post-moderne. Rapport sur le savoir* (1979).4 Boka gjorde begreper som postmodernitet og metafortelling vanlige i intellektuelle kretser og mediene. Her ble begrepet metafortelling ofte forenklet omtalt som «de store fortellingene». Det handlet, kort fortalt, om et bestemt perspektiv på mennesket i historien, en rasjonell forståelse av fortidens hendelser som ga mening til framtiden. Slik oppsummerte Lyotard det selv i avisen Le Monde 15. oktober 1979:

«Samfunn som forankrer diskursen om sannhet og rettferdighet i store historiske og vitenskapelige fortellinger, kan vi kalle moderne. Selvsagt finnes det mange varianter. De franske jakobinerne snakket ikke som Hegel, men det rettferdige og det gode ble alltid oppfattet som del av en stor progressiv odysse. I det postmoderne samfunn, som vi lever i, har legitimeringen av det sanne og det rettferdige forsvunnet. Samtidig var det disse forestillingene som gjorde skrekkveldet mulig, [og] andre steder gjorde det mulig å være stalinist eller maoist.»

For h
gode? H
hvem? I
eksistere
skikker.
påpeker,
skapen»,
som und
ne om «
mange tr
lit til fu
på fornuf
og kritisk
menneske
nistisk, u
konstruks

Det var en gang er
nyliberalisme frigj
all «politikk» og m
en usvikelig moral.

som ikke f
andre. Ne
Med ei
tellingene

FORTIDEN

Det måtte
sine løfter
bevise. «I
skrev filo
kommuni
Aron kal
til den fr
med Østb
rådgiverer
med det l
neten som
evolusjon»

Fukuya
dens teor
i beste ve
mistenkso
gerens ens
ne, de farl
når de alle
skape end
Når det r
fortellinge
tene, fikk
Sébastien
lingen» i f
ikke fram